

for at lave det, vi gør. Vi ved ikke engang endnu, om det har fremmet processen, at de har fået den lovgivning i Norge, eller hvordan de rent faktisk håndhæver den. Det er noget af det, vi også skal have at vide, og jeg mener, at vi ved den høring, hvor fru Pia Kjærsgaard også var til stede, fik meget klar besked om, at metoderne ikke nødvendigvis udelukkende skulle være en skrappere lovgivning, men at der også skulle skabes en bedre forståelse for problemet, for det er faktisk en meget vigtig side af sagen.

Det er forbudt i Danmark, og det skal være forbudt i Danmark, og det skal vi holde fast ved, og jeg mener selvfølgelig også, at man skal fremme alt, hvad man kan, med fornuftig lovgivning, men det er bare ikke dér, tyngden ligger.

Jeg synes, det oplæg, som ministeren har givet os her i dag, har været løfterigt; jeg synes, det er en god måde at gøre det på. Og medmindre man er ude på at markere noget andet end en interesse for de somaliske piger – det har jeg godt nok ikke hørt – men hvis det er af interesse for de somaliske piger og piger i en lignende situation – det er jo især i Somalia, det foregår på den måde og med den gruppe – er det en vigtig måde at gøre det på.

SF støtter i høj grad ministerens initiativ, men jeg vil lige stille ministeren et spørgsmål: Er det faktisk ikke allerede i dag formelt ulovligt i Somalia?

Det er jo simpelt hen sådan, at mange af disse lande jo, jeg havde nær sagt til ære for os, vedtager lovgivning, men at det ikke har noget at gøre med den faktiske virkelighed. Det har jeg altså en mistanke om. Det kan ikke nytte noget at spørge ovre i embedsmandslogen, for dér ved de det heller ikke, men jeg tror faktisk, at det allerede er sådan. Det ville i hvert fald ikke undre mig – skal vi ikke sige det sådan? – hvis det faktisk var ulovligt dér, selv om det bliver praktiseret.

Det siger jo også noget om, at lovgivning ikke kan udrette ret meget, hvis ikke der er forståelse for den og opbakning bag den. Det kunne også være en melding om det. Tænk, hvis man sagde: Bare lovene er i orden! For kriminalitet er også forbudt i Danmark, men det er altså ikke ensbetydende med, at vi har fået den stoppet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om liberalisering af adoptionslovgivningen.

Af Jan Kópke Christensen (FP) m.fl.
(Fremsat 19/3 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet pålægger regeringen inden udgangen af 1996 at ændre adoptionslovgivningen. Hensigten skulle være at liberalisere de gældende adoptionsregler.

Særlig foreslås det, at bestemmelserne om aldersforskellen mellem adoptanterne og adoptivbarnet og bestemmelserne om, hvor mange børn der kan adopteres af samme familie, gøres smidigere.

Det foreslås også, at adoptivforældres indflydelse i forbindelse med godkendelse af adoptivbarnet styrkes.

Jeg er ikke uenig i, at der kan være behov for at tage adoptionsområdet op til overvejelse. Derfor nedsatte jeg også sidste efterår et udvalg til netop at se på adoptionslovgivningen.

Adoptionsudvalget skal i første omgang koncentrere sig om at udarbejde forslag til ændring af adoptionsloven og de administrative regler på området med henblik på, at Danmark kan ratificere en konvention om internationale adoptioner. Jeg har bedt udvalget om, så vidt det er muligt, at afgive betænkning om disse